

udstrække sig til private Skove, selv om vedkommende har haft Skoven i længere Tid end 10 Aar. Jeg tror, at mange, som har haft en Ejendom med privat Skov i over 10 Aar og vil sælge den, er tilbøjelig til at ribbe Skoven og ødelægge den; og naar saa den nye Ejer kommer, er det for sent at sætte Skoven under Administration. Særlig under Hensyn til den forcerede Skovhugst, der har fundet Sted i flere Aar, og de mange Handler med Ejendomme, hvorpaa der findes Skove, synes jeg, at Arbejdsfeltet nok kunde udstrækkes til ikke alene at være et Polititilsyn; og skal der gøres noget til Nytte for Ejerne af Smaaskovene, tror jeg, at dette Lovforslag er meget velbegrunder, og at det er nødvendigt at faa det gennemført.

Pinholt: Den ærede sidste Taler sagde, at ingen Mand kunde tjene to Herrer, derfor kunde en Mand ikke baade føre Tilsyn med private Skove og have et Statsskovdistrikt under sig; men nu er det saaledes, at disse Skovinspektører netop skal have et Distrikt, det er Forudsætningen i Indstillingen, at de skal have et Distrikt paa 400 ha, og enten de nu har et Distrikt paa 400 ha eller et noget større Distrikt, skal de være i praktisk Virksomhed. Jeg tror, at de netop godt kan tjene to Herrer. Hvor mange Statsembedsmænd er der ikke, som tjener to Herrer? Det er uhyre mange i vort Samfund. Det er nu min Tro — nu kan vi jo se, hvad Tiden vil bringe —, at mange af de private Skovridere, som har et ikke alt for stort Distrikt, vil sætte Pris paa dels at have den lille Indtægt, der kan være derved, dels paa at faa den Forfriskelse, som det giver at komme ud og føre Tilsyn med disse Skove. Derfor tror jeg slet ikke, det er værd at se saa mørkt paa det, at de ikke skal kunne gøre Arbejdet tilstrækkelig tilfredsstillende. Hertil kommer, at der paa denne Maade kan spares 30 000—40 000 Kr. aarlig, og selv om vi ikke nu regner meget dermed, vil det vist i Fremtiden være værd at spare et saadant Beløb, naar Arbejdet bliver lige saa godt udført, thi det vil ogsaa komme til at gælde i Statshusholdningen, at den, der ikke kan holde paa Skillingen, aldrig kan faa en Daler.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Maa jeg sige til det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen), at jeg ikke har misforstaaet det ærede Medlem. Jeg sagde heller ikke, at det var

efter Forslag af det ærede Medlem, at jeg kunde gaa ind paa, at man kunde benytte Statsskovridere eller andre Skovridere med et mindre Distrikt, men jeg sagde, at det kunde være et Kompromis.

Det ærede Medlem fra Varde (Pinholt) udtalte, at der stod i Bemærkningerne, at den tilsynshavende skulde have et Distrikt paa 400 ha. Det staar der ikke; der staar, at det kan *tillades* ham at have et saadant Distrikt. Man har jo beskæftiget sig en hel Del med det Arbejde, vore Skovridere udfører dels i Statens Skove, dels i de private. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke vore Skovridere baade i Statsskovene og i Privatskovene i disse Aaringer har været fuldt optagne af Arbejde. Jeg indrømmer, at det afhænger noget af, hvordan man tager dette Arbejde, om man vil tage det mere let eller opfatter det i mere udvidet Forstand, ligesom det gælder om alt andet Arbejde; men dersom Skovrideren opfatter sin Gerning, som han bør opfatte den, tror jeg ikke, der bliver megen Tid for en Skovrider, som har et nogenlunde stort Distrikt, til at tage ud og se paa private Skove.

Det er ogsaa blevet nævnt her, at det kunde være nødvendigt, at Forstmændene fik lidt mere praktisk Uddannelse. Men de kommer dog 2 Aar af deres Undervisningstid ud i Skovbruget, og jeg ved, at det ved den nye Undervisningsplan paa Landbohøjskolen paatænkes, at det ene af disse Aar bør falde før Undervisningens Paabegyndelse, og det mener jeg, der er noget i. Det var vistnok det ærede Medlem fra Varde, der gjorde den Bemærkning, at Skovdrift meget ligner Landbrugsdriften, og at Resultatet i høj Grad afhænger af, om vedkommende er praktisk uddannet i saa Henseende eller ikke. Men dertil kommer nu ogsaa, at det er sjældent, at nogen bliver Skovrider den Dag, han bliver Forstkandidat; i alt Fald indenfor Statsskovvæsenet gaar der en 10—12—15 Aar, inden en Kandidat bliver Skovrider, og i den Tid har vedkommende jo Lejlighed til at sætte sig noget ind i det praktiske Arbejde i Skovene.

Men vi kommer, som sagt, ikke denne Sag nærmere. Jeg vil gerne forhandle med et Udvalg om Lovforslaget. Tanken med det er, at Tilsynet med vore private Skove skal blive i hvert Fald noget bedre, end det er i Øjeblikket. Naar det ærede Medlem fra Præstø (E. Rasmussen) ønskede, at der ogsaa skulde være Tilsyn med de private Skove, efter at de 10 Aar